

Rebecca Louise Law

Hovmod

// Pride

SKOVGAARD MUSEET

2017

Indhold

/ Content

11 Kunstneren siger / Artist's statement

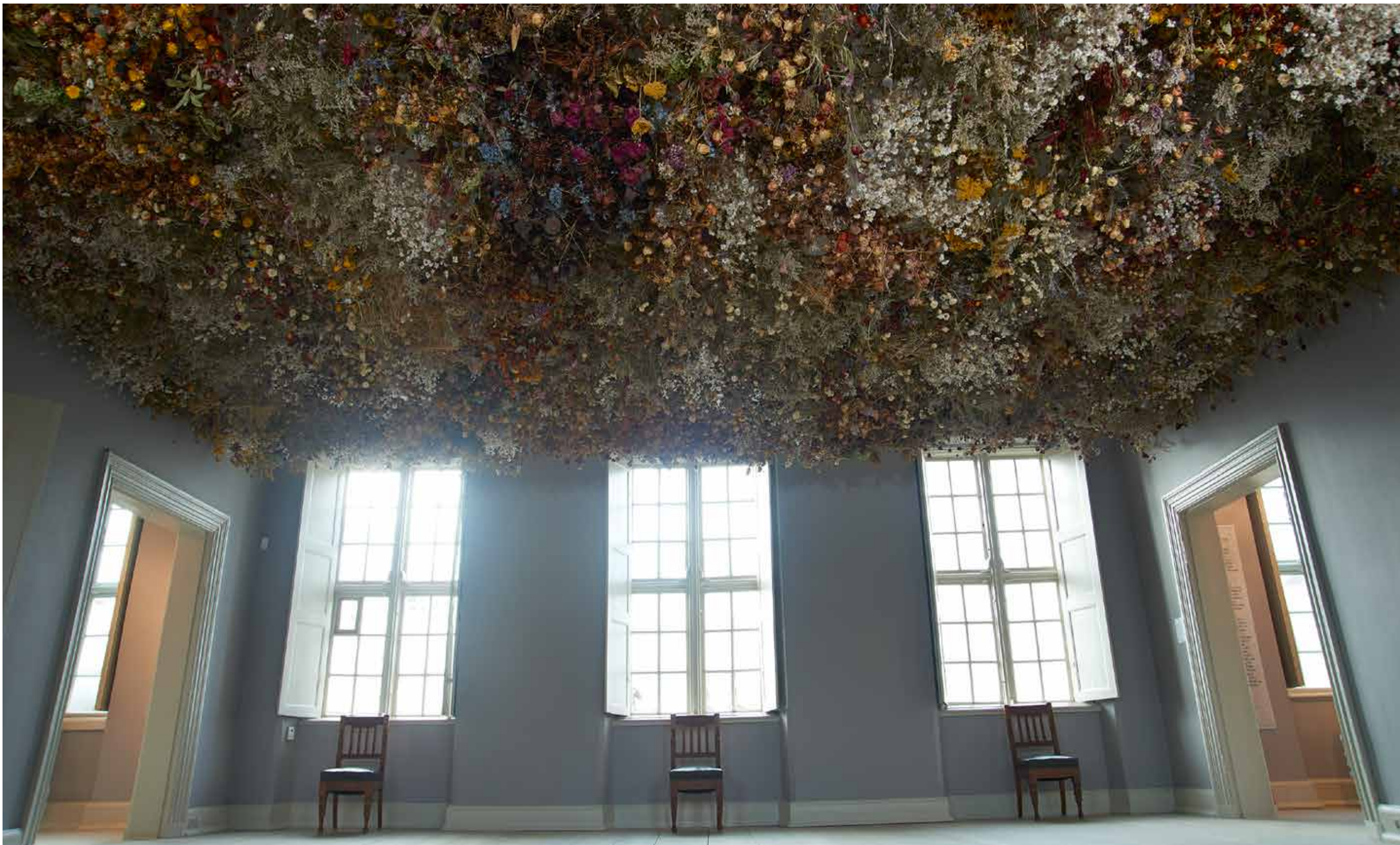
Rebecca Louise Law

19 Hovmod / Pride

Anne-Mette Villumsen

29 Biskoppen mener / The Bishop says

Henrik Stubkjær

Page 4-9
Rebecca Louise Law,
Hovmod / Pride, 2017
Stedspecifik installation af blandede
blomster og kobbertråd på
Skovgaard Museet
Site-specific installation with
mixed flowers and copper wire at
the Skovgaard Museum

Kunstneren siger

// Artist's statement

Hovmod er den værste af de syv dødssynder. Hovmod er en ekstrem udgave af stolthed.
Hovmod er det modsatte af ydmyghed.

Pride is the worst of the seven deadly sins. Pride in its extreme becomes hubristic pride.
As such, it is the opposite of humility.

Rebecca Louise Law

I vore dage er hovmod et positivt ladet ord. Det signalerer en sund holdning til éns selvværd og handlinger. Tidligere anså den katolske tro det for at være den værste af de syv dødssynder. Har vi behov for at blive mindet om denne synds oprindelse? Hvad vil det sige at være hovmodig i dag? Førhen lavede man memento mori- eller vanitas-billeder til påmindelse om, at vi ikke kan tage vores rigdomme med ind i himlen: "husk at du skal dø". En påmindelse om, at alt visner og forgår, at vi vender tilbage til jorden, at tænke over livets forfængelighed. Måske har ordet hovmod ændret sig til materialisme drevet af forbrugerkulturen, som igen giver næring til den kapitalistiske kultur. Er det så dårligt? Er det syndigt? Det ville det måske være, hvis man glemte sin nabo i sin stræben efter en bedre tilværelse? At stræbe efter ting og rigdom snarere end at dele ud af sin succes? Hvad forstår vi i dag ved succes? Er det positivt eller negativt? I hvis øjne?

Today Pride is a positive word. A good attitude to one's self and actions. In the past it was considered the deadliest sin of the seven deadly sins within the Catholic faith. Do we need to be reminded of the origins of this sin? What is Pride today? In the past Memento Mori or Vanitas paintings were produced to remind us that we cannot take the riches we make on earth to heaven: 'remember you must die'. To be reminded that everything fades, we all go back to the Earth and consider the vanity of your earthly life. Maybe the word Pride has changed to materialism driven by consumerism which then fuels the capitalist culture. Is this a bad thing? A sin? Maybe to forget about your neighbour and strive to be better is? To strive for objects and wealth rather than sharing your success? What is success today? Good/Bad? In whose eyes?

Den vestlige kultur er i øjeblikket genstand for granskning, det uretfærdige i at man fødes ind i givne omstændigheder, ligesom vores hedonistiske livsstil kan give os skyklapper på i forhold til resten af verden og den uretfærdige grådighed, som kan tilsidesætte og ødelægge vores menneskelighed. Er det, der tilbydes i den vestlige kultur, bedre? Er det hovmod? Hvad ved jeg? Hvad gør os glade? Betingelsesløs uforfalsket kærlighed? Penge er flygtige, og jo flere vi har, desto flere er der at miste. Vi påvirkes alle af materiel rigdom, og jeg er aldrig sikker på, hvilket samfundssystem der er det rene utopia.

Jeg mener, at det er en gave hver især at kunne droppe roteræset, standse op og suge til sig af skønheden i verden. I mit arbejde tilstræber jeg at belyse naturen ved hjælp af eksempler. Menneskets forhold til naturen er afgørende og skal respekteres. Jeg elsker at betragte verden og værdsætte dens kringlede skønhed. Blomster er hovedmaterialet i mit arbejde. I den vestlige kultur tages de ofte for givet, og i kraft af den overdrevne dyrkning har vi alt for mange at vælge imellem. Det overrasker mig at se, hvor mange lastbiler, der kører ind til London propfyldte med tusindvis af blomster, blot så de kan nydes en enkelt uge. Vi har en veludviklet forbrugskultur, og smid væk-mentaliteten er et emne, jeg gerne vil anfægte. Jeg har aldrig forstået, hvorfor vi ikke benytter floraen som et vedvarende skulpturelt materiale. Er det, fordi vi ikke ønsker at blive mindet om døden? Eller er det blot et modefænomen? Min første barndomserindring om blomster var et loft fyldt med bundter af soløjer, der var hængt til tørre. Førhen plejede man at tørre blomster, men så gik det af mode.

Within western culture we are currently under scrutiny, the unfairness of what we are born into and our hedonist lifestyles can blinker our eyes to the rest of the world and the unjust greed that can neglect and destroy humanity. Is what we have in western culture better? Is it pride? I don't know? What makes us happy? Pure love without conditions? Money is fleeting and the more we have the more we can lose. We are all effected by material wealth and I'm never sure what system in society is pure utopia.

I think individually to be able to be transported out of the 'rat race', pause and take in the beauty of the world is a gift. My work strives to exemplify nature. Our relationship with nature as a human being is vital and needs to be respected. I love observing the world and appreciating its intricate beauties. Flowers are the principal material within my work. Within our Western culture they can often be taken for granted and with extreme cultivation we are spoiled with choice. It amazes me to see how many lorries are driven into London full to the brim with thousands of flowers and all to be enjoyed for a week. We have a rich consumer culture and the 'throw away' mentality is an issue I would like to question. I have never understood why we haven't used flora as a permanent sculptural material. Is it because we don't want to be reminded of death? Or is it simply fashion? My first childhood memory of flowers was an attic filled with bunches of drying Rodanthe. We used to dry flowers and then it became unfashionable.

Desværre fandt man kun en kortsigtet brug for dette materiale, og blomster nåede aldrig videre end til vaser og traditionelle blomsteropsatser. Da jeg skiftede min maling ud med blomster, følte det som et fuldstændig oplagt og naturligt skift. Fra oliemaling, der er begrænset til lærredet og styret af bestemte tørretider, til blomster, der er ophængt i kobbertråd og igen styret af tørretider. For begge materialer gælder det, at kunstneren må respektere de naturlige ændringer, der finder sted. Jeg elsker at skabe erfaringsbaserede installationer, der rækker ind i en fantasiverden, hvor livet sættes på pause for en stund. Jeg vil gerne have, at beskueren skal huske på, hvor vi kommer fra, og vise jorden og dens skønhed respekt. Vi skal alle dø, vores menneskelighed gør os jævnbyrdige, og det gør bestemt ikke noget at blive mindet om det. Hovedinstallationen i udstillingen bærer titlen Hovmod og sender en hilsen til tidligere tiders værdier, en påmindelse om hvor vi befinder os nu samt at respektere det, vi har.

Sadly, the use of this material was short sighted and they were not used beyond the vase or traditional arrangements. When I swapped my paints for flowers it felt like a completely obvious and natural transition. From oils that are constrained to the canvas and dictated by their drying time to flowers that are suspended with copper wire and dictated by their drying time. With both materials the artist has to have respect for the natural changes that occur. I love to create experiential installations, transcending into a fantastical world where life is paused for a moment. I like the viewer to remember where we come from, respecting the Earth and its beauty. We do all die, we are equal in humanity and I think there is no harm in being reminded of this. The main installation for this exhibition is called 'Pride' with a gesture to the values of the past, a reminder of where we are now and to respect what we have.

Side / Page 16

Rebecca Louise Law i samarbejde med **Rose Robson**, *Flora & Fauna*, 2015. Installation med vitrine med skulptur af blomster, fjer og kobbertråd (detalje)
 Rebecca Louise Law in collaboration with **Rose Robson**, *Flora & Fauna*, 2015. Installation with vitrine and sculpture made of flowers, feathers and copper wire, (detail)

Side / Page 17

Rebecca Louise Law i samarbejde med **Rose Robson**, *Flora & Fauna*, 2015. Rebecca Louise Law in collaboration with **Rose Robson**, *Flora & Fauna*, 2015. Foto / Photo: Tom Hartford

Hovmod

// Pride

Hovmod er den værste af de syv dødssynder. Hovmod er en ekstrem udgave af stolthed.
Hovmod er det modsatte af ydmyghed.

Pride is the worst of the seven deadly sins. Pride in its extreme becomes hubristic pride. As such, it is the opposite of humility.

Anne-Mette Villumsen

Det er ikke kun i kristendommen, at hovmod betragtes som en synd – også jødedommen og islam anser hovmod for noget negativt og et udtryk for et oprør mod Gud. Hovmod opfattes som en misforståelse af menneskets plads i forhold til Gud. Men hvordan forholder det sig i dag, i det 21. århundrede – bliver hovmod stadig anset for en dødssynd, eller ses hovmod i dag som noget til dels positivt?

Den engelske billedkunstner Rebecca Louise Law (1980-) skaber udstillingen "Hovmod" til Skovgaard Museet for at gentænke, sætte spørgsmålstegn ved og kommentere dødssynden hovmod. Law arbejder med levende blomster i kunstfærdige installationer, som hun viser i Skovgaard Museets smukke baroksale. Hun fylder museets hovedsal med friske blomster med ca. 70.000 blomster. Blomsterne hænger tæt over vores hoveder, udsendt i tynde kobbertråde under museets stuklofter. I andre sale ses fotografier, skulpturer og glasvitriner, der ligeledes beskæftiger sig med blomstermotivet.

Christianity is not alone in considering pride sinful – also Judaism and Islam consider pride negative and an expression of rebellion against God. Pride is thought to be a misunderstanding of man's position in relation to God. But how would pride be portrayed in the twenty-first century – is it still considered a deadly sin, or is it now, partly at least, considered positive?

The British visual artist Rebecca Louise Law (1980-) has created the exhibition 'Pride' for the Skovgaard Museum to rethink, question, and comment on the deadly sin of pride. Law works with fresh flowers in elaborate installations, showing them in the beautiful baroque galleries at the Skovgaard Museum. She fills the main gallery at the museum with approximately 70,000 flowers. The flowers form a low-hanging canopy above our heads, suspended in thin copper wire underneath the museum's stuccoed ceiling. In other rooms, the floral motif is further explored in photos, sculptures, and glass vitrines.

Laws forgængelige skrøbelige installationer minder os om, at hovmod står for fald. De kommenterer tidens gang, definitionen af skønhed, og hvordan alting har sin tid. Hendes udstilling præsenterer også naturen i en menneskeskabt ramme, bringer naturen ind i byen i en verden, der fjerner sig fra naturen; en verden, der i stigende grad er virtuel, forurenet, med næsten ingen steder tilbage, der er uberørt af mennesket. Rebecca Louise Law arbejder med samtidskunst, men refererer til temaer fra den barokke periode, hvor døds synderne blev aktualiseret i reformationens og modreformationens kamp mellem katolikker og protestanter.

I barokken skabte mange kunstnere såkaldte memento mori-billeder: Kunstfærdige opstillinger af smukke blomster eller det verdslige livs rigdomme med sølvtøj, eksotiske fødevarer, glas, ægte tæpper såvel som andre af livets materielle goder. Blomsterne var dog ofte ved at visne, stearinlysene i sølvlysestagerne var gået ud, maden var ved at fordærves, og et kranie var ofte placeret blandt alle disse tegn på velstand for således at symbolisere, at lige meget hvor velhavende man kunne være, så ville rigdommen ikke redde en fra døden. Den ville ikke give evigt liv eller sikre en plads i himlen frem for i helvede. Lige gyldigt hvor hovmodige vi måtte være over al den materielle velfærd, vi havde samlet gennem livet, ville den ikke frelse os eller gøre os til bedre mennesker. Ligeledes med skønheden: Lige meget hvor smukt noget kunne være, så som blomster, så vil de altid visne og forgå. Intet varer for evigt. Men Rebecca Louise Laws udstilling vil vare fra den 3. februar til og med den 28. maj 2017, og undervejs vil den langsomt ændre form og udseende, efterhånden som hendes blomsterinstallation visner.

Law's transitory and fragile installations remind us that pride goes before a fall. They comment the passing of time, the definition of beauty, and how there is a time for everything. Her exhibition also presents nature in a human context, brings nature into an urban setting in a world that is becoming ever more removed from nature; a world that is increasingly virtual, polluted, with hardly any places left untouched by human activity. Rebecca Louise Law works with contemporary art, but refers to themes from the baroque period when deadly sins were actualised in the struggle between Catholics and Protestants during the Reformation and Counter-Reformation.

During the baroque period, a number of artists created so-called memento mori images: elaborate still lifes featuring pretty flowers or vernacular riches such as silverware, exotic food, glass, Oriental rugs, as well as other material comforts. However, the flowers were often on the point of wilting, the candles in the silver candlesticks had gone out, the food was close to putrefaction, and a skull was often placed among all these signs of prosperity – to symbolise that however rich one might be, riches would never save one from death. Riches would not lead to eternal life, nor secure anyone a place in Heaven rather than in Hell. Irrespective of how proud we might be of all the material riches gathered in our lifetime, they would not save us or make us better people. Likewise beauty: regardless of how beautiful, say, flowers might be, they will always wilt and die. Nothing lasts forever. Nevertheless, Rebecca Louise Law's exhibition will be showing from 3 February until and including 28 May 2017 and, with the passing of time, it will gradually change its form and look as the floral installations wilt.

Rebecca Louise Law
Jesus & brudeslør
Jesus & Gyp, 2015
Antik afstøbning,
brudeslør og kobbertråd
(detalje) / Antique
plaster, gyp and copper
wire (detail)

Rebecca Louise Law
Hoved / Head, 2014
Messingvitrine,
blandede blomster og
kobbertråd
Brass vitrine, mixed
flowers and copper wire

Rebecca Louise Law, *Krop / Body*, 2014. Trævitrine, blandede blomster og kobbertråd
Wooden vitrine, mixed flowers and copper wire. Foto / Photo: Nicola Tree

Biskoppen mener

// The Bishop says

Jeg tror ikke, at vi lige bliver færdige med at forholde os hverken til hovmodet eller til janteloven.

I don't think we're done with neither pride nor the Law of Jante just yet.

Biskop/Bishop Henrik Stubkjær, Viborg

Hovmod er, når det enkelte menneske i sin egen selvhævdelse træder ud af fællesskabet, løfter sig selv op på en piedestal. Det er som et menneskeligt babelstårn: Man stiller sig selv op i Guds sted, ser kun sig selv. I hovmodet bliver man til noget ved at træde de andre ned.

Jeg tænker, at vi i Danmark har et særligt forhold til hovmod, og det har vi i dets negation: Janteloven. Janteloven siger jo, at nu skal du ikke tro, at du er noget. Janteloven er vel egentligt udtryk for, at man skal passe på hovmodet. I Janteloven er der et opgør med den selvhævdelse, der sker ved, at du træder de andre ned. Hvor hovmod er en ekstrem selvhævdelse eller arrogance, er janteloven en ekstrem ydmyghed. Begge dele er farlige – men også en del af virkeligheden. Jeg tror ikke, at vi lige bliver færdige med at forholde os hverken til hovmodet eller til janteloven.

Pride is when an individual's self-assertive behaviour makes him leave the community, putting himself on a pedestal. It's like a human Tower of Babel: you put yourself in the place of God, with an eye for yourself only. Pride makes something of you by keeping others down.

I think that, in Denmark, we have a very special way of dealing with pride, namely by negating it: in short, the Law of Jante (the who-do-you-think-you-are mentality). The Law of Jante tells you not to think too much of yourself. In this respect, it seems to urge us to beware of pride. It confronts the self-assertion that occurs when you keep others down. Where pride is an extreme form of self-assertion or arrogance, the Law of Jante echoes extreme humility. Both are dangerous – but also part of reality. I don't think we're done with neither pride nor the Law of Jante just yet.

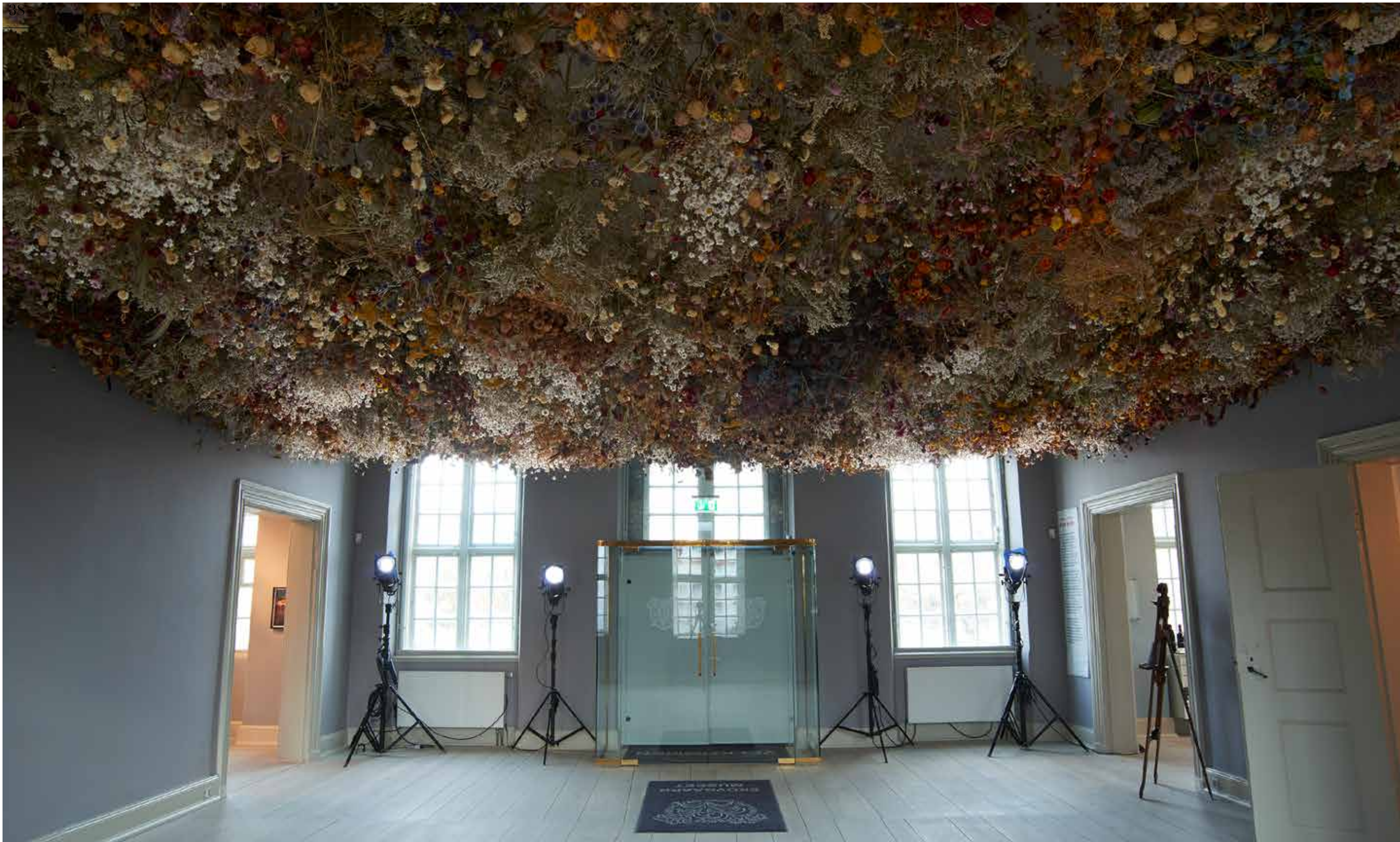
Rebecca Louise Law, *Cetonidae, Elateridae, Gypsopglia, Peony, Rose, Celastrus, Hydrangea, Statis, Rodanthe, Chestnut*, 2014
Victoriansk trævitrine, kobbertråd, blomster og biller / Victorian wooden vitrine, mixed flowers, beetles and copper wire

Rebecca Louise Law, *Cetonidae, Elateridae, Gypsopglia, Peony, Rose, Celastrus, Hydrangea, Statis, Rodanthe, Chestnut*, 2014. Victoriansk trævitrine, kobbertråd, blomster og biller (detalje)
Victorian wooden vitrine, mixed flowers, beetles and copper wire, (detail)

Rebecca Louise Law,
Hovmod / Pride, 2017
Stedspecifik installation af blandede
blomster og kobbertråd på
Skovgaard Museet
Site-specific installation with
mixed flowers and copper wire at
the Skovgaard Museum

Rebecca Louise Law,
Hovmod / Pride, 2017
Stedspecifik installation af blandede
blomster og kobbertråd på
Skovgaard Museet
Site-specific installation with
mixed flowers and copper wire at
the Skovgaard Museum

Udstillingen Hovmod er del af DE SYV DØDSSYNDER. Et samarbejde mellem 7 forskellige kunstmuseer og Europæisk Kulturhovedstad Aarhus 2017 /
The exhibition Pride is part of THE SEVEN DEADLY SINS. A collaboration between seven art museums and Aarhus 2017 – European Capital of Culture

© Skovgaard Museet

UDGIVER/PUBLISHED BY
Skovgaard Museet/Skovgaard Museum

GRAFISK DESIGN/GRAPHIC DESIGN
Asap Design

UDSTILLINGSBILLEDER/INSTALLATION VIEWS:
Ole Misfeldt side/page 4-9, 13-16, 20-25, 27-41

TRYK/PRINTED BY Dystan og Rosenberg Aps

OPLAG/NO. OF COPIES ISSUED
1.400

ISBN:

Det samlede projekt er støttet af /
The project has been realised with the support of

^/RHUS
—2017—
EUROPÆISK
KULTURHOVEDSTAD

AUGUSTINUS FONDEN
STIFTET 1875

Den A. P. Möllerske Støttefond